

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.064 van 20 november 1998

A. 71.343/VIII-996
(voorheen VI-13.473)

In zake : **BOUNAFAA** Najat,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique WAGNER, advocaat,
Quai de Rome 2
4000 Luik,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering.

Tussenkomen partij :

EVARD Geneviève,
rue Edouard Colson 38/54
4431 Loncin.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 25 september 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Najat BOUNAFAA de nietigverklaring vordert van de aanwijzing van Geneviève EVARD als prioritaire tijdelijke voor ambt nr. 2100, leraar psychologie, pedagogie en methodologie aan het "Institut supérieur de la Communauté française" te Luik en van de daarin vervatte impliciete weigering om haar als prioritaire tijdelijke voor datzelfde ambt te rangschikken en haar als prioritaire tijdelijke in dat

ambt aan te stellen in het "Institut d'enseignement supérieur de la Communauté française" te Luik;

Gezien het op 14 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Geneviève EVRARD vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 11 juni 1997, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 april 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 november 1998;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WAGNER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. RODIOS, loco Mr. REMY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. GEORGE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Naar aanleiding van een oproep tot de prioritaire tijdelijke gegadigden in het onderwijs van de Franse Gemeenschap die in het Belgisch Staatsblad van 13 maart 1996 gepubliceerd is, solliciteren verzoekster en de tussenkomende partij naar het ambt van leraar psychologie, pedagogie en methodologie in het hoger onderwijs buiten de universiteit; beiden geven te kennen dat zij in 1996-1997 als prioritaire tijdelijke gegadigde aangesteld wensen te worden in de instelling ("Institut d'enseignement supérieur de la Communauté française" te Luik) waar zij toen reeds als tijdelijke aangesteld waren.

Wat de zone Luik betreft, bekleedt de tussenkomende partij de vierde plaats in de rangschikking van de prioritaire tijdelijke gegadigden voor het voormelde ambt; de naam van verzoekster komt echter niet in die rangschikking voor. Op 18 juni 1996 neemt de minister tot wiens bevoegdheid het hoger onderwijs behoort een beslissing krachtens welke de tussenkomende partij met ingang van 1 september 1996 als prioritaire tijdelijke wordt aangewezen voor het ambt van "psychopedagoog" en wordt aangesteld bij het "Institut d'enseignement supérieur de la Communauté française" te Luik; dat is de eerste bestreden handeling, terwijl de tweede bestreden handeling de

impliciete weigering is om verzoekster als prioritaire tijdelijke voor hetzelfde ambt aan te wijzen.

Enkele dagen later richt de raadsman van verzoekster de volgende brief aan de overheid :

" (...)

Mijn cliënte heeft op 4 april 1996 als prioritaire tijdelijke gesolliciteerd naar het ambt van leraar psychologie, pedagogie en methodologie aan het IESPE Rivageois voor het jaar 1996-1997 (zie de bijgevoegde kopie van haar sollicitatiebrief).

Tot op heden is haar nog geen kennis gegeven van enige aanwijzing als prioritaire tijdelijke, terwijl een collega, die minder goed gerangschikt zou moeten zijn dan zij, haar aanwijzing wel reeds zou hebben ontvangen.

Bovendien zou mijn cliënte niet in de rangschikking zijn opgenomen, terwijl zij voldeed aan alle voorwaarden om in de rangschikking van de prioritaire tijdelijken te worden opgenomen.

Mocht mevrouw BOUNAFAA niet in de rangschikking van de prioritaire tijdelijken zijn opgenomen, verzoek ik u mij de reden daarvan per kerende post mee te delen en tevens onverwijld recht te zetten wat alleen als een bestuurlijke dwaling kan worden bestempeld.

Als ik binnen een week van u geen antwoord heb ontvangen, zal ik mij genoodzaakt zien bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen de aanwijzingen van prioritaire tijdelijken die mijn cliënte benadelen.

(...)"

Op 4 juli 1996 stuurt de leidend ambtenaar van het directoraat-generaal personeel, statuten en administratieve organisatie een antwoord aan de raadsman van verzoekster; in dat antwoord verwijst hij naar de artikelen 31, 10°, en 39 van het statuut van 22 maart 1969 en naar de artikelen 10, 2°, en 12 van het besluit van de Executieve van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel, van het

psychologisch personeel en van het sociaal personeel van de inrichtingen voor voorschools, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en niet-universitair hoger onderwijs van de Franse Gemeenschap, alsmede van de internaten die van deze inrichtingen afhangen; in die brief komt hij tot het volgende besluit :

" Mevrouw BOUNAFAA heeft in totaal dan ook geen 750 dagen dienst. Hoewel zij licentiate onderwijswetenschappen is, zal zij krachtens het voormelde artikel 39 haar aantal dagen dienst pas kunnen laten meetellen zodra zij als lid van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Franse Gemeenschap twee jaar nuttige ervaring heeft opgedaan. Aangezien zij haar eerste werkjaar in dat onderwijs op 4 oktober 1993 heeft aangevangen, heeft zij de vereiste twee jaar nuttige ervaring op 1 oktober 1995 bereikt, zodat zij de vereiste 750 dagen dienst niet kan tellen tegen de datum van de oproep die op 13 maart 1996 is bekendgemaakt."

Op 11 juli 1996 vraagt verzoekster de Minister-Presidente schriftelijk om bemiddeling van harentwege "opdat zij in september eerstkomend wordt aangewezen als leraar psychologie, pedagogie en methodologie aan het 'IESPE Rivageois - Haute école de la Communauté française' te Luik"; in die brief uit zij de wens de nuttige ervaring waarop zij aanspraak maakt te laten erkennen; zij geeft aan dat de overheid geen rekening houdt met de ervaring die zij in het gesubsidieerd officieel onderwijs heeft opgedaan en dat "(haar) sollicitatie als prioritaire tijdelijke gegadigde bijgevolg niet in aanmerking is genomen terwijl (zij voldoet aan) alle gestelde voorwaarden."

Bij een brief van 22 augustus 1996 stelt Minister GRAFE verzoekster ervan in kennis dat zij tot 31 december 1996 "als meester-assistent in de psychopedagogie" aan het "IESPCF, rue des Rivageois" te Luik is aangewezen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij een exceptie van niet-

ontvankelijkheid ratione temporis opwerpen; dat zij aanvoeren dat het beroep, dat is ingesteld op 25 september 1996, is aangebracht meer dan zestig dagen na de dag waarop verzoekster van de aanwijzing van de tussenkomende partij in kennis is gesteld; dat zij tot staving van die stelling verwijzen naar de voormelde brief van 4 juli 1996, naar een telefoongesprek van 5 juli 1996 van verzoekster met de tussenkomende partij en naar getuigenissen naar luid waarvan personeelsleden van de instelling waar beide betrokkenen toen hun ambt vervulden, reeds aan het einde van het academiejaar 1995-1996 op de hoogte waren van de ministeriële beslissing waarbij de tussenkomende partij is aangewezen;

Overwegende dat verzoekster daarop in wezen antwoordt dat het beroep niet gericht is tegen de brief van 4 juli 1996, die geen enkele beslissing bevat, doch alleen het antwoord op een vraag om inlichtingen, en die niet uitgaat van een overheid die bevoegd is om te weigeren haar in de rangschikking op te nemen of haar aan te wijzen en waarbij, overigens, "niet ter kennis van verzoekster is gebracht dat een ander personeelslid effectief voor het beoogde ambt was aangewezen"; dat zij in haar laatste memorie benadrukt dat de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State pas ingaat "wanneer de betrokkene volledig, zeker en op genoegzame wijze in kennis is gesteld van het bestaan, de inhoud en de draagwijdte van de bestreden handeling" en aangeeft dat zij pas in september 1996, bij de aanvang van het nieuwe schooljaar, kennis ervan heeft gekregen; dat zij niet betwist dat zij eind juni 1996 een onderhoud heeft gehad met de directrice van de instelling maar betoogt dat er tijdens dat onderhoud alleen sprake is geweest van haar nuttige ervaring en niet van de aanwijzing van de tussenkomende partij, waarvan laatstgenoemde zelf op

zijn vroegst kennis heeft gehad op 28 juni 1996, de laatste dag van het schooljaar; dat zij betwist dat tijdens het souper aan het eind van het schooljaar, op 28 juni 1996, waaraan meer dan 200 personen hebben deelgenomen, sprake is geweest van de op handen zijnde vaste benoemingen en hoe dan ook ontkent aan discussies daarover te hebben deelgenomen; dat zij het telefoongesprek van 5 juli 1996 met de tussenkomende partij niet betwist, maar uiteenzet dat zij bij die gelegenheid slechts een ontoereikende en onvolledige kennis van de bestreden aanwijzing zou hebben kunnen verkrijgen; dat zij aanvoert dat alle stappen die zij "sedert het einde van het schooljaar 1995-1996 heeft gedaan ertoe strekten inlichtingen in te winnen over de manier waarop het begrip nuttige ervaring door de verwerende partij wordt geïnterpreteerd, over de redenen waarom zij niet in de rangschikking van de prioritaire tijdelijken was opgenomen en, bijgevolg, over de eventuele aanwijzing van iemand anders als prioritaire tijdelijke, terwijl die vormvereisten uit wettelijk oogpunt deel uitmaken van haar informatieplicht" en daarop laat volgen dat "hoewel haar op louter informele wijze ter ore was gekomen dat mevrouw EVRARD misschien wel aangewezen was, zij daarvan pas zeker is geworden bij het begin van het nieuwe schooljaar 1996, toen zij haar heeft zien werken in het ambt dat normaal gezien aan haar had moeten toekomen" en dat "de inlichtingen die zij vóór de aanvang van het nieuwe schooljaar 1996 heeft gekregen, nog enige twijfel lieten bestaan over de vraag of mevrouw EVRARD wel echt aangewezen was";

Overwegende dat de bestreden aanwijzing noch bekendgemaakt, noch ter kennis van verzoekster gebracht behoefde te worden; dat de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring in zulke gevallen pas ingaat wanneer de betrokkene van de handeling kennis krijgt; dat van een potentiële verzoeker niet mag worden

verwacht dat hij zich aanhoudend vergewist van de stand van een administratieve procedure; dat echter evenmin kan worden aanvaard dat die potentiële verzoeker gedurende onbepaalde tijd wacht om kennis te nemen van een handeling die hij eventueel zou willen bestrijden en dat hij die kennisname aldus op willekeurige wijze uitstelt; dat in het geval van benoemingen en aanwijzingen in openbare betrekkingen een billijk evenwicht moet gelden, in die zin dat een gegadigde een normale nieuwsgierigheid aan de dag moet leggen voor de situatie van de personen die naar hetzelfde ambt dingen, als hij hun identiteit kan achterhalen; dat in casu uit precieze en gelijklopende gegevens - de brief van 28 juni 1996 en die van 4 juli 1996, het telefoongesprek van 5 juli 1996, het telefoongesprek met de directrice van de instelling, eind juni 1996, het souper aan het eind van het schooljaar van 28 juni 1996 - blijkt dat verzoekster toen wist - of op zijn minst moest weten - dat zij niet was opgenomen in de rangschikking van de prioritaire tijdelijken, enerzijds, en dat haar collega, de tussenkomende partij, voor het door haar beoogde ambt was aangewezen, anderzijds; dat zij overigens niet ernstig betwist dat de informatie aan haar is verstrekt, inzonderheid tijdens het telefoongesprek dat zij op 5 juli 1996 met de tussenkomende partij heeft gevoerd, maar dat zij de onzekere en onvolledige aard van die inlichting benadrukt; dat verzoekster destijds wellicht niet in het bezit is gesteld van een schriftelijk document houdende aanwijzing van de tussenkomende partij; dat de gegevens die haar ter kennis zijn gebracht echter van die aard waren dat ze haar moesten aanzetten om haar standpunt betreffende haar nuttige ervaring uiteen te zetten - wat zij gedaan heeft - maar ook om stappen te ondernemen teneinde inlichtingen in te winnen over de aanwijzingen waartoe besloten zou kunnen zijn; dat verzoekster niet beweert dat zij zulke stappen heeft ondernomen en inlichtingen zou hebben gevraagd

waarop de verwerende partij met een weigering of stilzwijgen zou hebben geantwoord; dat verzoekster, in die omstandigheden, door te wachten tot het begin van het schooljaar alvorens zich ervan te vergewissen of de tussenkomende partij effectief was aangewezen, de ingangsdatum van de termijn voor het beroep tot nietigverklaring op willekeurige wijze heeft uitgesteld; dat het beroep bijgevolg te laat komt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig november 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.